

Wel vergoeding proceskosten bezwaar voor het in de beroepsfase ambtshalve verminderen van de WOZ-waarde

Instantie	Gerechtshof Amsterdam, 18-07-2019 nr. 18/00335
Zaaknummer(s)	18/00335
Datum uitspraak	18-07-2019
Belastingjaar/tijdvak	2018
Trefwoorden	onrechtmatigheid
Rubriek	Formeel belastingrecht
Wetsartikelen	Awb - art. 8:75a
ECLI	ECLI:NL:GHAMS:2019:2496
Brondocumenten	Gerechtshof Amsterdam 18 juli 2019, nr. 18/00335
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers
NTFR	2019/2483
Datum publicatie NTFR	10-10-2019

Samenvatting

In de beroepsfase heeft de heffingsambtenaar de WOZ-waarde ambtshalve verminderd. Anders dan de rechtbank (Rechtbank Amsterdam 1 mei 2018, nrs. 17/914, 17/1386 en 17/1387) oordeelt het hof dat belanghebbende wel recht heeft op een vergoeding van de kosten gemaakt in de bezwaarfase. Op de heffingsambtenaar rust de plicht de WOZ-waarde vast te stellen. Het hof stelt vast dat de heffingsambtenaar de voor de waardebepaling relevante feiten en omstandigheden zoals die zich ten tijde van het vaststellen van de beschikking voordeden, onjuist heeft gewaardeerd. Gesteld noch gebleken is dat die onjuiste waardering veroorzaakt is door van de zijde van belanghebbende verstrekte onjuiste informatie. Dat maakt dat de aanvankelijk vastgestelde WOZ-beschikking onrechtmatig is en dat die onrechtmatigheid aan de heffingsambtenaar is te wijten. Hieraan doet niet af dat de heffingsambtenaar tot de ambtshalve vermindering is overgegaan naar aanleiding van gegevens die belanghebbende ter ondersteuning van haar beroep in de beroepsfase heeft ingebracht.

(Hoger beroep gegrond.)

Commentaar

Op grond van het tweede lid van art. 7:15 Awb heeft een belanghebbende recht op vergoeding van kosten die in de bezwaarfase redelijkerwijs zijn gemaakt. Deze kosten worden uitsluitend vergoed voor zover een bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Het bestuursorgaan (i.e. de heffingsambtenaar) moet zich bij de vaststelling van de WOZ-beschikking houden aan het zorgvuldigheidsbeginsel van art. 3:2 Awb. Pas op het moment dat de heffingsambtenaar de normale zorgvuldigheid niet betracht en als gevolg daarvan een te hoge WOZ-waarde vaststelt, is sprake van een aan die heffingsambtenaar te wijten onrechtmatigheid, zoals bedoeld in het tweede lid van art. 7:15 Awb (vgl. HR 18 juni 2010, nr. 09/00370, (NTFR 2010/1504)).

Hof Amsterdam benoemt in zijn motivering niet expliciet in hoeverre de desbetreffende heffingsambtenaar bij de vaststelling van de WOZ-waarde niet de normale zorgvuldigheid zou hebben betracht. Het hof komt tot het oordeel dat er sprake is van onrechtmatigheid van de beschikking omdat 'de heffingsambtenaar de voor de waardebepaling relevante feiten en omstandigheden zoals die zich ten tijde van het vaststellen van de beschikking voordeden, onjuist heeft gewaardeerd'. Vervolgens kent het hof een proceskostenvergoeding voor de bezwaarfase toe. Daaruit kan worden afgeleid dat in deze overweging dus wel impliciet ligt besloten dat het hof

van oordeel is dat de heffingsambtenaar in de eerdere fase niet heeft voldaan aan deze zorgvuldigheid. Vanwege de discussie die gaande is over het toekennen van proceskostenvergoedingen in WOZ-zaken (zie bijvoorbeeld ook (NTFR 2018/2898)) was het wellicht verstandig geweest als het hof meer aandacht had geschonken aan de overwegingen op dit punt, om ook voor andere – toekomstige – zaken duidelijkheid te verschaffen.

[1]Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Datum: 16-1-2020

Bron: <https://www.ndfr.nl/NTFR/Details/NTFR2019-2483>

Copyright - Sdu - Alle rechten voorbehouden.